Perspective olimpice la Metalul

● Atleții juniori în ofensivă ● Promovarea în funcție de „ce vine" din afară ● Sportul halterelor absent! ● Nu e suficient doar entuziasmul...

Făcînd bilanțul unui an de muncă, Plenara Consiliului General al UCFS, din ianuarie a.c., aprecia că „una din principalele sarcini în perioada actuală o constituie îmbunătățirea activității de performanță în toate verigile mișcării sportive". Planul de măsuri, adoptat cu acest prilej, prevedea ca îndeosebi sporturilor olimpice (printre care se citau atletismul, gimnastica, boxul, halterele, luptele etc.) să li se acorde o atenție specială. Ne vom ocupa, în cele ce urmează, de modul cum au fost urmărite și realizate unele obiective ale sportului de performanță la clubul bucureștean METALUL.

Este cunoscut faptul că mulți dintre sportivii metalurgiști au fost selecționați, de-a lungul anilor, în diferite loturi reprezentative, ceea ce denotă că antrenorii și tehnicienii de aci desfășoară, în general, o muncă susținută pentru realizarea de performanțe superioare. În secțiile clubului metalurgist se pregătesc 372 de sportivi legitimați, numeroși sportivi clasificați (printre care doi maeștri emeriți și 11 maeștri ai sportului). Ar fi însă greșit să tragem concluzia că la clubul Metalul problema selecției și a realizării obiectivelor de performanță este rezolvată, că s-a făcut totul pentru obținerea de rezultate înalte. Pentru că, după cum vom vedea, în secțiile sportive ale acestui club există încă multe drumuri neexplorate, multe posibilități nefolosite.

Totul pornește de la selecție

Într-adevăr, selecția constituie prima cerință în asigurarea unei baze reale de progres în sportul de performanță. O selecție judicioasă, care ține seama de particularitățile anatomo-fiziologice ale sportivilor, de îndemînarea dovedită cu prilejul trecerii normelor de control, oferă garanția unui progres sigur. Secția de atletism a clubului Metalul se bazează îndeosebi pe școlile profesionale de pe lîngă întreprinderile Electroaparataj și Electromagnetica. Antrenorii, în strînsă colaborare cu profesorii de educație fizică, au trecut prin... sită, anul acesta, peste 2 000 de elevi, din care au reținut în secție 30 de atleți cu perspective de progres. Antrenorii metalurgiști acordă o deosebită atenție mai cu seamă elevilor din anii I (în vîrstă de 15—16 ani). Aceasta prezintă avantajul că tinerii sportivi se află sub controlul și îndrumarea antrenorilor, cel puțin 4—5 ani. Se poate trage concluzia că antrenorii au dovedit interes pentru ca selecția „speranțelor" să se desfășoare în cele mai bune condiții, că tinerii depistați cu acest prilej vor putea urca în curînd treptele consacrării. Antrenorii au depistat printre elevi, sportivi ca Dumitru Mihail și Lucian Eftimie (școala profesională Electroaparataj) care aleargă 60 m plat în 7,6 sec., și sar la lungime, în jur de 6 m. De la școala Electromagnetica, antrenorii au... reținut pe tînărul sprinter Bucur Iliescu, care — afirmă ei — are mari posibilități de progres. Iliescu, în vîrstă de 17 ani, aleargă suta de metri, după cîteva luni de antrenament, în 11 sec., iar pe 200 m. a realizat 22,2 sec. La aruncarea greutății s-a afirmat, cu prilejul selecției, elevul Aurel Fetcu (școala Electroaparataj), care după două luni de pregătire temeinică a reușit o performanță de 11,26 m! (greutate de 5 kg).

Și antrenorii de canotaj acordă o mare atenție juniorilor. Baza de selecție o constituie aci pregătirea fizică multilaterală a sportivilor. La volei, însă, nu se poate vorbi de selecție pentru că, practic, nu se face așa ceva. Promovarea voleibaliștelor, atît la junioare, cît și la senioare, se face în funcție de ceea ce „vine" din afară.

Pare curios, dar clubul Metalul nu are secție de haltere! Să nu existe amatori ai acestei ramuri sportive în întreprinderile metalurgice din Capitală? Puțin probabil! Tehnicienii clubului subestimează acest sport (deși ar avea posibilitate să-l promoveze) în care de ani de zile se bate pasul pe loc. Există, totuși, la nivel de asociații sportive (la „Mătasea populară" și „Sirena") secții de haltere cărora, însă, clubul tutelar Metalul nu le acordă nici o atenție.

Prin specificul său, clubul Metalul are posibilitatea să angreneze, mai ales în secțiile de lupte și box, elemente bine dotate fizic, care, — „șlefuite" cum trebuie, pot ajunge vîrfuri sportive. Calitatea generală a muncii de selecție în raport cu nevoile clubului lasă însă de dorit. Poate, cu excepția atletismului. Conducerea tehnică a clubului metalurgist trebuie să-și îndrepte mai mult atenția asupra muncii de selecție, și aceasta îndeosebi în secțiile de **lupte** și **box**, care — repetăm — au posibilitate să promoveze un mare număr de tineri din întreprinderile metalurgice bucureștene.

Pregătirea temeinică a sportivilor — obiectiv de prim ordin

Realizată în bune condiții, selecția este, așadar, prima etapă în munca de pregătire a sportivilor. Apoi începe, „pe concret", activitatea cadrelor tehnice pentru pregătirea tinerilor selecționați. Aceasta este o acțiune la care sînt chemați să răspundă cu pasiune — fără excepție — toți antrenorii. La începutul acestui an, antrenorii de la Metalul și-au fixat o seamă de obiective de performanță, eșalonate pe etape. Să analizăm, pentru început, felul cum și-a îndeplinit angajamentele secția de atletism. Se cuvine să evidențiem, în primul rînd, faptul că de pregătirea atleților se ocupă cinci antrenori (S. Dumitrescu, C. Nourescu, C. Crețu, C. Grecescu și C. Dinu), ceea ce denotă atenția pe care conducerea clubului o acordă acestui sport de bază. Muncind cu perseverență, antrenorii și sportivii au obținut cîteva rezultate promițătoare. De exemplu, atleții și-au propus cîștigarea unui titlu de campion de marș la juniori, obiectiv pe care l-au realizat prin sportivul Ion Brînzan. La campionatele republicane de marș seniori (20 km), obiectivul antrenorilor a fost ocuparea locului cinci, performanță îndeplinită de sportivul Ilie Vasile, clasat pe locul trei. Timpul realizat de acest sportiv (1h:37,0), fără să reprezinte o valoare prea mare, este, totuși, promițător. Obiectivele de performanță pe anul 1965 au fost îndeplinite, de asemenea, de Maria Pandele (5,86 m la lungime), Șerban Ciochină (16,13 m la triplusalt), Elena Elic (13,64 m la greutate) și Ștefan Sabău (13,90 m la greutate juniori). Cu toate acestea, unele dintre cele mai bune rezultate obținute de sportivii respectivi sînt inferioare celor realizate de ei anul trecut. Săritoarea în lungime, Maria Pandele, de pildă, a reușit, anul trecut, 6,02 m, iar recordul lui Ciochină, stabilit în 1964 este de 16,28 m. Nu ne mai încumetăm să comparăm aceste performanțe cu rezultatele obținute pe plan european...

Un punct negativ în activitatea secției de atletism îl constituie comportarea cu totul nesatisfăcătoare a atleților în campionatul republican pe echipe, încheiat recent. Metalurgiștii au ocupat penultimul loc (8) și, fiind ultima echipă bucureșteană, au retrogradat în categoria B. Scuze... obiective, sînt: în turul competiției au absentat de la startul probelor Lia Manoliu (disc și greutate), Ana Niloș (suliță — disc), Șerban Ciochină (triplusalt — greutate), Gheorghe Constantin (prăjină), atleți care au motivat absența datorită stării sănătății, situației profesionale etc. Echipa Metalul nu a obținut — etape întregi — nici un punct în probele de disc și suliță fete, ciocan, 3 000 m obstacole, 5 000 m plat, triplusalt și prăjină, în timp ce la înălțime băieți, lungime fete, 80 ,110 și 400 m garduri, greutate și suliță băieți, rezultatele obținute de „secunzii" echipei au fost departe de a putea fi considerate satisfăcătoare. Locul — neonorabil — ocupat de atleții metalurgiști în această competiție reflectă, pe de o parte, calitatea slabă a muncii de instruire, iar pe de altă parte controlul insuficient exercitat de sectorul tehnic al clubului asupra activității antrenorilor.

În ceea ce privește „schimbul de mîine", se poate aprecia că în activitatea și performanțele juniorilor s-a făcut un salt. În campionatul republican de juniori 22 de sportivi și-au îndeplinit standardul propus pentru etapa finală, obținînd, printre altele, un titlu de campion la 10 km marș (N. Brînzan), un loc doi la 1 500 m (Al. Dîndăreanu) și patru locuri trei (B. Iliescu 22,2 sec. la 200 m, M. Chițu — 4:22,0 la 1 500 m obstacole, Fl. Drăguleț — 57,9 sec. la 400 m.g., Al. Dîndăreanu — 8:51,0 la 3 000 m plat). Referindu-ne la aceste cifre, trebuie să subliniem că performanța juniorului Iliescu se apropie cel mai mult de rezultatele obținute de numeroși sportivi seniori din țara noastră. Timpul realizat de fondistul Chițu (4:22,0) nu este, desigur, o performanță europeană, dar cu 4:22,0 se poate concura cu succes, alături de atleți de valoare. De asemenea, rezultatul obținut de Dîndăreanu la 3 000 m plat (care constituie a doua performanță de juniori din țară) ne face să-i întrevedem posibilitățile de progres. Un lucru este cert: juniorii clubului metalurgist au luat cu asalt pozițiile atleților consacrați, întărindu-ne încrederea că peste puțin timp vor realiza rezultate și mai bune.

Boxerii juniori bine, dar seniorii?

În ultimii ani, boxerii au produs simpatizanților clubului Metalul multe bucurii. În campionatele de juniori și seniori, tinerii pregătiți cu pasiune de antrenorii Ion Stoianovici și Sandu Ion au reușit, nu de puține ori, să urce treapta cea mai înaltă a podiumului învingătorilor, cucerind titluri de campioni republicani. Anul acesta, cei doi antrenori și-au fixat, printre altele, următoarele obiective: *calificarea pugiliștilor V. Badea și Gh. Stan în finala campionatului republican individual de seniori, a unui sportiv în turneul final al campionatelor de juniori, pregătirea unui junior pentru lotul reprezentativ, pentru a nu le cita decît pe cele mai însemnate.*

Ce au realizat antrenorii? Dintre cei doi boxeri susceptibili — după părerea lor — să ajungă în finalele campionatelor individuale de seniori, nici unul nu a reușit această performanță. Cu juniorii, treburile au mers mai bine. Obiectivul a fost îndeplinit cu brio, în finala campionatelor calificîndu-se trei pugiliști (I. Brihac, M. Balcă, Șt. Marin) care, de altfel, au și fost selecționați în lotul reprezentativ.

Răsfoim dosarul cu „obiectivele de performanță" ale secției de box. Din lectura lor reiese că antrenorii și-au propus ca Virgil Badea să participe la J.O. din Mexic. Badea a reprezentat deseori și cu cinste culorile sportive ale țării noastre în mari competiții europene. Dar, de mai bine de doi ani, metalurgistul nu mai dovedește vitalitatea cu care ne obișnuise. În plus, nici tehnica sa nu s-a îmbunătățit. Ce perspectivă poate avea, în asemenea condiții, acest sportiv, în marea întrecere olimpică din 1968? Nu era mai firesc ca antrenorii să-și fi îndreptat atenția spre tinerii din secție, îndeosebi asupra lui Brihac și Balcă, sportivi de talent, care s-au și afirmat în reprezentativa de tineret?

„Producția" antrenorilor de lupte, Ilie Gheorghe și Victor Popescu n-a fost realizată, anul acesta, în întregime. Formația de „libere" a ocupat locul secund în campionatul categoriei B, performanță pe care o consemnăm ca atare. La „greco-romane", înaintea ultimei etape a campionatului categoriei A, echipa se află pe locul patru. In această secție, atenția principală a antrenorilor se îndreaptă și mai mult spre sportivii seniori. Cu juniorii, lucrurile sînt rezolvate doar în parte. Obiectivul propus (doi campioni de juniori și două locuri secunde la „greco-romane") a fost realizat numai în proporție de 50 la sută. La „libere", situația este următoarea: obiectivul prevăzut a fost realizarea unui campion de juniori și ocuparea a două locuri trei (la seniori) dar, nici măcar acest plan foarte minimal n-a fost realizat. Ca și la box, în secția de lupte antrenorii nu respectă principiul individualizării în pregătire și nu folosesc decît în mică măsură probele de control, acest barometru atît de edificator în pregătirea științifică a sportivilor. Se remarcă, de asemenea, nerealizarea unor obiective intermediare la secțiile de tir (îndeosebi) și canotaj.

★

Chiar dacă ne-am opri numai asupra activității cîtorva dintre secțiile clubului Metalul, putem trage concluzia că, în general, în munca unor antrenori de aci se manifestă încă multe rămîneri în urmă, atît în privința selecției (care continuă să se facă, deseori, în funcție de sportivii care vin, și nu țin seamă de necesitățile stricte ale secțiilor), cît și a pregătirii propriu-zise. Pe de altă parte, tehnicienii clubului ignorează aria de activitate a sportivilor care, în marea lor majoritate, muncesc în întreprinderi metalurgice și deci, prin specificul lor, pot practica cu succes sporturile din atletica grea. Referindu-ne la obiectivele de performanță propuse a fi îndeplinite anul acesta, respectarea adevărului ne obligă a nu trece decît cîteva la capitolul „realizări". Vinovați de acest lucru sînt nu numai antrenorii, ci și conducerea clubului, fapt recunoscut — fără ocol — de secretarul tehnic al clubului Metalul, tov. *Simion Niculescu*. De altfel, acesta ne-a spus: *„Antrenorii au partea lor de vină. In secțiile noastre pe ramură de sport, volumul și intensitatea antrenamentelor sînt încă reduse, nu se respectă decît în mică măsură principiul individualizării. Dar nici conducerea clubului nu a căutat, sau dacă a făcut-o, nu a reușit să îndrepte prea mult lucrurile. Biroul consiliului clubului nu a urmărit sistematic realizarea obiectivelor intermediare din planul de perspectivă, n-a controlat periodic modul cum se desfășoară pregătirea sportivilor și, în același timp, nu i-a făcut pe antrenori să simtă răspunderea care apasă pe umerii lor. Va trebui să reorganizăm și să activizăm birourile unor secții, să revizuim tabelul sportivilor propuși a fi nominalizați la începutul acestui an. Antrenorii de atletism, box, canotaj, lupte, tir, volei au propus să fie nominalizați 56 de sportivi dar — după părerea mea — doar 11 pot confirma această. Obiectivul central pe care trebuie să-l urmărim este calitatea. Numai așa vom putea să furnizăm loturilor reprezentative, pentru J.O. din Mexic, sportivi cu o înaltă pregătire".*

★ ★ ★

Este necesar ca la clubul Metalul antrenorii și tehnicienii clubului să folosească mai judicios posibilitățile care le au, să dea dovadă de o mai mare pasiune în muncă, de exigență sporită atît față de ei înșiși, cît, mai cu seamă, față de tinerii cărora le îndrumă pașii spre piscurile marilor performanțe.

Material realizat de R. CĂLĂRĂȘANU

INSEMNĂRI IEȘENE

(Urmare din pag. 1)

cial, să fie atrași în practicarea sportului. În toate anotimpurile se organizează diferite întreceri la volei, fotbal, atletism, șah, tenis de masă, popice, haltere etc.

De pregătirea și organizarea acestor concursuri se ocupă cei 36 de instructori sportivi ai asociației, dintre care 10 au fost școlarizați anul acesta.

Stînd de vorbă cu voleibalistele Căunei, Tesaru și Marcu, pe care le-am găsit la locurile lor de muncă, am aflat că există în fabrică un interes major pentru sport. Fetele sînt dornice să joace volei, tenis de masă, să plece în excursii iar băieții au predilecție pentru fotbal, haltere etc. Majoritatea salariaților sînt convinși că practicarea sportului este spre folosul lor și, de aceea, răspund de fiecare dată prompt la invitația asociației de a participa la diferite competiții.

Aflăm că numărul membrilor UCFS de aici se... confundă aproape cu cel al salariaților. Într-adevăr, din 1600 de salariați peste 1500 sînt membri ai asociației. La aceasta trebuie să mai adăugăm și faptul că toți membrii UCFS sînt cu cotizația achitată la zi.

Dar, despre activitatea sportivă de la „Penicilina" se pot spune multe lucruri frumoase. „Penicilina" face parte din asociațiile fruntașe ale orașului Iași. Sporturile cele mai îndrăgite aici sînt voleiul și fotbalul, în care — de altfel — au fost obținute și cele mai bune rezultate. Echipa de volei fete „Penicilina" a promovat în seria I a campionatului republican. Iubitorii fotbalului își împart simpatia între două formații, cea a fabricii, care activează în campionatul orășenesc și C.S.M.S. Același interes există și pentru meciurile echipelor din secțiile fabricii. Despre finala pe asociație a Spartachiadei de vară se mai vorbește și azi la „Penicilina".

Se cuvine să menționăm că în afară de volei și fotbal A. S. Penicilina mai are secții de popice, șah, haltere, turism, atletism, tenis de masă, tir, ciclism, 6 dintre ele fiind afiliate la federații. Vorbind de competițiile de masă trebuie să spunem că anul acesta au luat startul în diferite întreceri peste 1300 de iubitori ai sportului, dintre care 460 fete.

În încheiere să evidențiem cîțiva muncitori și tehnicieni de la „Penicilina" care s-au remarcat și pe linie sportivă: **Aurelia Căunei** — componentă a lotului național, **Greta Marcu, Ana Chiriițescu** — din echipa de volei „Penicilina", iar în competițiile de mase — prin organizare și participare — **I. Bărgăianu, D. Mihalache, T. Bența, T. Lambrine, Maria Movilă, Elena Cornea** și mulți alții.

Înainte de a pleca din fabrică am ținut să vizităm magazia de echipament și materiale sportive. Într-o încăpere spațioasă, pe zeci de rafturi se găsesc sute de maiouri, chiloți, mingi, pantofi de tenis, tricouri, bocanci de schi, hanorace, plase, palete etc. etc.

Parcă ai fi într-un magazin de sport!

De la I. E. B. S.

● Pentru jocurile de baraj din cadrul Campionatului mondial de hochei pe gheață — seria B — ce se desfășoară în zilele de 10, 11 și 12 decembrie pe patinoarul „23 August", cu participarea reprezentativelor Franței, Italiei și României, biletele se găsesc de vînzare la casa specială din str. Ion Vidu, și la patinoar, începînd de mîine.

● Casa specială din str. Ion Vidu vinde și bilete pentru gala de box din 9 decembrie de la sala Floreasca.

● Săptămîna aceasta patinoarul „23 August" este deschis pentru patinaj public joi, orele 17—19 și duminică orele 10—13.

● La bazinul acoperit Floreasca se primesc înscrieri pentru cursul de inițiere la înot pentru copii.